

lovens hovedprincipper, dens opbygning og nogle af de vigtigste ændringer i den hidtil gældende ordning.

Kapitel 1 indeholder reglerne om lovens *formål og organisation*.

Det fastslås i § 1, at formålet er at sikre, at børn og unge vokser op under forhold, der fremmer en *sund sjælelig og legemlig udvikling*.

Ansvaret for *etablering og udøvelse* af børneforsorg hviler — som hidtil — hos de kommunale *børne- og ungdomsværn* i nært samarbejde med private kredse, organisationer og institutioner (§ 2).

De *centrale myndigheder* er fortsat socialministeren, direktoratet for børne- og ungdomsforsorg, landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg samt det pædagogiske nævn og det økonomiske nævn, jfr. §§ 4-7.

For at lette administrative ændringer på det centrale plan er der givet socialministeren en almindelig bemyndigelse til at lægge sine *afgørelser* ud til *direktøren for børne- og ungdomsforsorgen* (§ 5, stk. 6).

Det var oprindeligt foreslået at erstatte børne- og ungdomsforsorgens to nævn, det pædagogiske og det økonomiske, med ét organ, *rådet for børne- og ungdomsforsorg*. Dette ændredes under folketingets behandling, således at de to nævn opretholdes med enkelte ændringer (§ 7).

I *kapitel 2* gives nærmere regler for sammensætning og valg af *børne- og ungdomsværnene* i og uden for København.

En bestemmelse, hvorefter de af kommunalbestyrelsen valgte medlemmer skulle afgå med udgangen af den måned, i hvilken de fyldte 70 år, udgik under behandlingen i folketinget.

Af hensyn til de særlige københavnske forhold foretoges tillige en række ændringer i de for København foreslåede bestemmelser.

Det er ved en ny bestemmelse (i § 15) fastslået, at børne- og ungdomsværnene i alvorligere tilfælde skal have bistand af en tilforordnet *pædagogisk-psykologisk konsulent*, som også i andre tilfælde kan anmodes om bistand.